

sygn. akt IV P 108/15

dnia 12 stycznia 2016r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ireneusz Bolechowski

Ławnicy: Urszula Pacocha, Bożena Barbara Podowa

Protokolant: Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2016r. sprawy

z powództwa S. Ś.

przeciwko K. B.

o odszkodowanie

I. zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda S. Ś. kwotę 1.750,- zł. brutto (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych brutto) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 maja 2015r. tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia;

II. zasądza od pozwanej K. B. na rzecz powoda S. Ś. kwotę 60,- zł. (sześćdziesiąt złotych) z tytułu kosztów zastępstwa procesowego;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje pobrać od pozwanej K. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Goleniowie kwotę 87,50 zł. (osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem opłaty sądowej, od której powód był zwolniony z mocy prawa.

sygn. akt IV P 108/15

UZASADNIENIE

Powód **S. Ś.** wniósł w dniu 13 maja 2015r. pozew (k. 2 – 4 akt) przeciwko **K. B.**. Domagał się w nim:

- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kwoty 1.750,- zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia;

- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanej od dnia 23 września 2013r., początkowo na okres próbny, a następnie od dnia 24 grudnia 2013r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku magazyniera. Od dnia 1 stycznia 2015r. miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 1.750,- zł. brutto.

W dniu 26 lutego 2015r. powód, wobec szeregu naruszeń ze strony pracodawcy, postanowił złożyć wypowiedzenie umowy o pracę z prośbą o jej rozwiązanie z dniem 28 lutego 2015r. Pracodawca unikał wyrażenia zgody na rozwiązanie umowy o pracę z dniem 28 lutego 2015r., pomimo, iż nie oczekiwał od powoda, żeby ten świadczył pracę w okresie wypowiedzenia.

W dniu 30 kwietnia 2015r. powód otrzymał pocztą rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p. oraz świadectwo pracy. Pracodawca jako przyczynę rozwiązania umowy podał niewykonywanie poleceń służbowych i brak zainteresowania wykonywaną pracą.

Powód wskazał, że jego zachowanie nie nosiło znamion ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych. Podniósł, iż swoje obowiązki wykonywał sumiennie i starannie.

W odpowiedzi na pozew (k. 31 – 36 akt) pozwana wniosła o:

- oddalenie powództwa w całości;

- zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kosztów postępowania obliczonych według norm prawem przepisanych – z kosztami zastępstwa adwokackiego pozwanej włącznie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała m.in., iż w dniu 27 lutego 2015r. powód został poinformowany, o tym, że pozwana nie akceptuje jego wniosku o rozwiązanie umowy o pracę w drodze porozumienia stron. Pomimo jednak kategorycznego stanowiska strony pozwanej powód wykonywał swoją pracę wyłącznie przez dwa kolejne dni, a w dniu 2 marca 2015r. podjął już pracę u nowego pracodawcy, nie stawiwszy się u dotychczasowego pracodawcy. Pozwana dodała, iż powód nigdy nie złożył oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. Pozwana podkreśliła, iż nie wyrażała w żadnej formie swojej zgody na niestawiennictwo powoda w miejscu pracy po dniu 28 lutego 2015r. Wskazała, że w świetle samowolnego zaniechania przez powoda wykonywania na rzecz pozwanego pracodawcy pracy po dniu 28 lutego 2015r. pozwana jak najbardziej zasadnie rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia – jako przyczynę tej decyzji wskazując brak zainteresowania wykonywaną pracą i nie wykonywanie zadań służbowych, które wszak obligowały powoda do stawiennictwa w miejscu pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony u pozwanej od dnia 23 września 2013r., początkowo na okres próbny, a następnie od dnia 24 grudnia 2013r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku magazyniera. Od dnia 1 stycznia 2015r. miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 1.750,- zł. brutto.

Dowód: umowa o pracę z dnia 23 września 2013r. – k. 6 akt; umowa o pracę z dnia 24 grudnia 2013r. – k. 7 akt; zeznania świadka I. B. – k. 63 – 65 akt; zeznania świadka P. L. – k. 47 – 50 akt.

W styczniu 2015r. w magazynie została przeprowadzona inwentaryzacja, która wykazała niedobory. Od tego momentu popsuły się relacje pomiędzy powodem a synem pozwanej I. B., który kierował hurtownią należącą do pozwanej. Otrzymywane od kierownika hurtowni polecenia służbowe powód wykonywał w taki sposób, aby dać do zrozumienia, że jest obrażony na przełożonego, pracował niestarannie.

Mniej więcej w połowie lutego 2015r. powód wraz z P. L. dokonywali obróbki elementów przeznaczonych do wysłania do Szwecji. Pozwanej bardzo zależało na sprawnej obróbce tych elementów. I. B. kilkakrotnie powtarzał wówczas powodowi, w jakim dniu prace powinny być ukończone. Wcześniej analogiczne zadania wykonywano w czasie 5 – 7 dni. Tym razem zabrało to 14 dni. I. B. odebrał to jako specjalne opóźnienie prac, aby klient ze Szwecji nie zamawiał więcej u pozwanej takich usług.

W dniu 26 lutego 2015r. powód złożył w biurze pozwanej pisemną prośbę o rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron, przy czym jako termin rozwiązania umowy zaproponował dzień 28 lutego 2015r. Na bieżąco, przy

powodzie małżonka I. B. - M. B. dokonała na tym piśmie adnotacji o braku akceptacji. Pozwana nie chciała bowiem, aby z dnia na dzień magazyn został bez doświadczonego magazyniera.

Przez dwa następne dni tj. 27 i 28 lutego 2015r. powód przychodził i świadczył pracę. W tym czasie kierownik hurtowni oczekiwał, aż powód złoży oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia, aby pozwana mogła wykorzystać okres wypowiedzenia na znalezienie i przyuczenie nowego magazyniera. Od 2 marca 2015r. powód nie stawiał się do pracy. Pozwana postanowiła więc wystawić oświadczenie o jego dyscyplinarnym zwolnieniu.

Dowód: zeznania świadka I. B. – k. 63 – 65 akt; pismo powoda – k. 39 akt; zeznania świadka M. B. – k. 65 – 67 akt; zeznania świadka P. L. – k. 47 – 50 akt; zeznania powoda – k. 85 – 87 akt; zeznania pozwanej – k. 87 – 88 akt.

W dniu 30 kwietnia 2015r. powód otrzymał pocztą rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p. oraz świadectwo pracy. Pracodawca jako przyczynę rozwiązania umowy podał niewykonywanie poleceń służbowych i brak zainteresowania wykonywaną pracą. Oświadczenie zawierało pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania do Sądu Pracy.

Dowód: oświadczenie z dnia 2 marca 2015r. o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia – k. 112 akt; świadectwo pracy z dnia 2 marca 2015r. – k. 14 – 15 akt; potwierdzenia nadania – k. 40 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na jego uwzględnienie.

Powództwo zostało uwzględnione li tylko z przyczyn natury formalno – prawnej, co oznacza, iż sąd nie wnikał w kwestie zasadności przyczyn decyzji pracodawcy o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Przepisy prawa pracy nakładają na pracodawcę szereg powinności, w tym obowiązki związane z rozwiązywaniem umów o pracę. Ich niedopełnienie skutkuje wadliwością rozwiązania umowy z pracownikiem. Jednym z takich obowiązków jest to, aby pracodawca złożył pracownikowi pisemne oświadczenie o jego dyscyplinarnym zwolnieniu w terminie nieprzekraczającym jednego miesiąca od dnia, w którym się dowiedział o naruszeniu przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych (art. 52 § 2 k. p.).

Złożenie oświadczenia oznacza także jego przedłożenie zwalnianemu pracownikowi, aby ten mógł się z tym dokumentem zapoznać. W praktyce w zasadzie polega to na wręczeniu oświadczenia osobiście do rąk pracownika lub wysłaniu pocztą na jego adres. Tymczasem w niniejszej sprawie dokument o zwolnieniu dyscyplinarnym powoda został mu doręczony pocztą już po upływie wspomnianego wcześniej miesięcznego terminu. Jak to w swoich zeznaniach przyznała pozwana, już z początkiem marca 2015r. miała ona wiedzę o przyczynach uzasadniających dyscyplinarne zwolnienie powoda. Powód zaś otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę dopiero 30 kwietnia 2015r. Wcześniejsze ustne poinformowanie powoda o decyzji i przyczynach jego dyscyplinarnego zwolnienia nie jest tożsame ze złożeniem mu pisemnego oświadczenia woli w tym przedmiocie, a co najwyżej może tylko stanowić zapowiedź, że pracodawca zamierza dopiero takie pisemne zwolnienie pracownikowi przekazać. Dlatego pozwana nie wywiązała się z opisanego wcześniej obowiązku, a więc powodowi należy się dochodzone odszkodowanie.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie przepisu art. 477² § 1 k. p. c. który stanowi, że zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Konsekwencją przegrania przez pozwaną niniejszej sprawy jest konieczność poniesienia kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową, o których orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k. p. c. i § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z

urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz w zgodzie z poglądem prawnym zawartym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011r. I PZP 6/10, której nadano moc zasady prawnej, iż podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 k. p. w związku z art. 58 k. p. stanowi stawka minimalna określona w § 11 ust. 1 pkt 1 przywołanego rozporządzenia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSR Ireneusz Bolechowski